

Margot

Margot

Getty Lenaerts

Schrijver: Getty Lenaerts
Coverontwerp: Getty Lenaerts
ISBN: 9789465200095
© Getty Lenaerts

Hoofdstuk 1

Er werd nog hard gewerkt in het kasteel, ze verwachtten hun eerste gasten het volgende weekend. Heel spannend na alle voorbereidingen die getroffen waren om van dit domein een vakantieadres te maken. Het kostte hun twee jaar om dit te verwezenlijken. Maar ze hadden al bewezen dat ze samen een enorm doorzettingsvermogen hadden. De donkere dagen lagen achter hun, er waren geen ontvoeringen meer geweest in hun bergdorp. De trauma's zouden nooit volledig weggaan, maar ze hadden een fantastische dokter die hen er telkens weer doorheen hielp.

Vooraf Margot had het heel zwaar gehad, maar ze was hersteld en woonde nu gelukkig samen met haar nonkel.

Emma was haar beste vriendin geworden, maar wilde in het huisje blijven wonen dat eens door Margot was ingericht. Zij wou ook voor de mensen zorgen die hen zo goed hadden opgevangen in die donkere periode van hun leven. Ze deed haar werk voor Margot als boekhoudster en daarna ging ze weer naar huis.

De twee vriendinnen die meewerkten aan het hele project, Sarah en Krista, door het lot onafscheidelijk geworden, woonden op het kasteel. Zij maakten alles

klaar voor de gasten, de kamers, de maaltijden, en algemeen onderhoud.

Nonkel was de gastheer, hij ontving de gasten, gaf uitleg en rondleiding en voelde zich daar heel goed bij. Hij was zo blij met zijn nichtje, zijn tijd van eenzaamheid lag achter hem.

Freddy, de man die wandelingen organiseerde, was ook één van de teamleden die meewerkte om hun opzet te laten slagen. Zijn vrouw Suzan hielp ook mee, maar van thuis uit. Brood bakken was haar specialiteit en dat deed ze dan ook heel graag voor de gasten die kwamen logeren.

De band die deze mensen met elkaar hadden was intussen onbreekbaar, door hun contact met éénzelfde persoon die hun leven getekend had.

Emma was thuis met Suzan, zij waren de broden al aan het bakken, ze wilden er wat diverse maken zodat de mensen konden kiezen. Er was gekozen voor ontbijtbuffet, dus moest er wat variatie zijn.

Uit de tuin achter het kasteel hadden ze vruchten meegebracht waarvan ze confituur zouden maken. De groenten die er al waren, werden ook op het menu gezet. Zoveel mogelijk van eigen opbrengst was er afgesproken.

“Hoe gaat het met je Emma? Heb je alles kunnen uitwerken in de boeken? Of hoe gaat dat?”

“Ja hoor Suzan, dat heb ik van bij de start gedaan, nu is het op de voet volgen om zeker te zijn dat er geen aanpassingen moeten gebeuren. Er zijn ook extra kosten, zoals de tuinman die aangenomen is. In de keuken is er ook een kok die voor de warme maaltijden zorgt. Dat zijn de zwaarste kosten.”

“Toch wel leuk dat de mensen die toch een zware tijd hebben meegemaakt, zich allemaal zo goed optrekken aan elkaar. Daar doet Dirk natuurlijk ook wel zijn best voor, hij is toch een ontzettend lieve en behulpzame man he Emma?”

“Ja, dat is hij zeker Suzan.”

Suzan keek even van terzijde naar Emma, ze wist dat dit onderwerp nog heel gevoelig lag voor Emma. Ze was haar verloofde verloren en na al de ellende kwam ze bij Dirk, die de beste vriend van haar verloofde was geweest.

Voor haar kon dat niet, ze voelde het aan als bedrog aan haar verloofde. Dat moest ze zelf verwerken, niemand kon haar ervan overtuigen dat ze geen bedrog pleegde, en dat ze weer vrij kon kiezen met wie ze haar leven wou delen.

“Ik ga me seffens nog wat oprissen, voor we naar de meeting gaan.”

“Ja, dat is goed. Ik moet dat ook nog doen Suzan. Het wordt een spannend weekend, de eerste gasten, ook meteen de eerste opbrengst voor het kasteel. Hopen dat er vlug nog inschrijvingen volgen.”

“Ja, jij bent vooral geïnteresseerd in de cijfertjes he.”

“Inderdaad, dat is ook mijn werk.”

Suzan ging zich klaarmaken en wachtte daarna tot Emma klaar was.

“Tegen welk uur kwam Dirk ons halen, Emma.”

“Hij gaat er zo wel zijn, Dirk is altijd goed op tijd.”

“Ah ja, daar is hij al.”

“Dames, zijn jullie er klaar voor? De eerste grote meeting vóórdát de eerste gasten komen.”

Ze stapten allemaal in de auto van Dirk en hij reed naar het ‘grote huis’ zoals het eertijds ook genoemd werd.

Allemaal blije gezichten, ze zeiden dag tegen elkaar en gingen samen in de grote vergaderruimte zitten. Aan het hoofd van de tafel de nonkel en tegenover hem aan de andere smalle zijde, zijn nichtje.

Emma ging naast Margot zitten en Dirk zette zich naast haar. Voor iedereen was het duidelijk dat Dirk een oogje op Emma had; alleen Emma zag het niet of wilde het niet weten. Zij had tegen Margot gezegd dat Dirk haar wel zag zitten.

De nonkel opende de vergadering met een hartelijk welkom en een woord van dank voor het harde werk van iedereen aanwezig. Iedereen noemde hem nu ook nonkel, net als Margot.

Alle taken werden nog eens doorgenomen, ieder wist wat hem of haar te doen stond; als alles verliep zoals gepland, zouden ze een fantastisch weekend te bieden hebben aan de gasten. ‘Het gastenboek lag al klaar en

ze hoopten dat de eerste mensen meteen hun tevredenheid konden delen in het grote boek. Het lag al open op een mooi, antiek houten tafeltje, met een goudkleurige pen erbij. Op de linkse pagina was er een hartelijk welkom geschreven aan de gasten van dat weekend.'

Na afloop ging ieder naar zijn ruimte in het kasteel en Dirk nam de twee dames terug mee naar hun huisjes. Freddy was met wandelaars op stap geweest, hij kon er die avond niet bij zijn.

Dirk stopte voor het huisje van Emma, en liet hen uitstappen. Hij praatte nog even met Freddy na over de vergadering. Freddy vroeg of ze nog iets wilden drinken bij hen. Ook aan Emma vroeg Suzan om nog even mee te komen naar hun huisje.

Daar bleven ze dan nog even, altijd gezellig bij Suzan en Freddy.

“Ga jij dit weekend helpen op het kasteel, Emma?”

“Nee Dirk, dat is mijn taak niet, en nu kunnen ze het alleen af. Als het nodig is wil ik dat wel doen.”

“Heb je zin om dan een klein uitstapje te maken en ergens wat te gaan drinken en iets te eten?”

“Misschien zondag dan, morgen wil ik uitrusten.”

Hoofdstuk 2

Op het kasteel waren de eerste gasten aangekomen. Een jonggehuwd stel met de ouders van hen beiden. Zes mensen die heel vriendelijk en vrolijk waren. Hun kinderen pas gehuwd en dit weekend als een geschenk van de ouders. Bij de rondleiding waren ze vol bewondering voor de netheid, de planten en bloemen die overal stonden. Aan de muren hingen heel mooie schilderijen van de voorouders en er was ook al een plaats voorzien voor het schilderij van Margot. Maar daar moesten ze nog een portretschilder voor zoeken. Freddy had de taak op zich genomen om hen als gids door het bos te leiden. Ze genoten van de natuur, en van het uitzicht dat ze op de berg hadden. De mensen waren vol lof over alles en vonden het zo jammer dat het weekend al voorbij was. Ze beloofden om terug te komen en dan toch langer te blijven. Ze zouden met vrienden komen, leeftijdgenoten.

De zondag was voor Emma weer een spannende dag. Ze zou met Dirk meerijden, een korte uitstap, maar naar waar wist ze nog niet. Ze was zenuwachtig en vroeg telkens ze Suzan zag, of haar kapsel goed zat, of haar schoenen bij haar kleding pasten. Zou ze niet beter iets anders aandoen dan een kleding?

“Emma, je moet jezelf nu eens horen. Je ziet er heel goed uit! Vraag anders aan Dirk wat zijn plan is, dan kun je nog altijd iets anders aandoen.”

“Dat is misschien een goed idee van je. Zou ik hem dan bellen of even wachten tot hij hier is?”

“Hahaha, bel hem gauw even Emma, dan ben je misschien wat rustiger tegen de tijd dat hij hier is.”

Emma nam haar telefoon en belde Dirk op: “Hoi Dirk, ik wou nog even vragen waar je naartoe wou. Dan kan ik daar mijn kledij wat op aanpassen.”

“Emma, je mag aandoen wat je wil, ik was van plan om de uitstap aan te passen aan de kledij die je aan hebt.”

“Oh, wat attent van jou. Dan hoef ik me niet om te kleden.”

Suzan keek vragend naar haar.

“Hij past de uitstap aan naar mijn outfit. Dat is wel heel bijzonder vind ik.”

“Daar is hij al Emma, laat hem nog even binnen komen. Dat vindt Freddy wel leuk, die twee kunnen eindeloos praten met elkaar.”

Dirk klopte op de deur en kwam binnen. “Dag dames, oh Emma, je ziet er prachtig uit. Je draagt niet zo vaak een kleed, dacht ik. Mooi hoor.”

Freddy kwam ook binnen bij Emma: “Dirk, ga je op stap met deze mooie dame?”

“Ja, als jij dat goed vindt?” lachte Dirk.

“Natuurlijk jongen. Wij houden hier de boel wel in het oog. Het is een voorrecht dat we gewoon onze

binnendeur mogen gebruiken, die de huisjes met elkaar verbindt.”

“Inderdaad, zoals één grote familie. Emma, wij zullen eens vertrekken, anders is het zo avond. Tot straks, Freddy, Suzan.”

Dirk hielp Emma instappen en ging dan achter het stuur zitten. Emma vond dat hij er knap uitzag met zijn kostuum en das. Zijn aftershave rook heel goed, een geur die zij graag rook.

“Zie jij graag schilderijen, Emma?”

“Ja daar hou ik wel van, maar meer de landschappen vind ik mooi.”

“Zullen we naar een museum gaan, daarna iets drinken en een hapje eten?”

“Ja, vind ik heel goed, het is lang geleden dat ik nog eens naar een museum ging; met Tom het laatste keer. Drie jaar geleden al.”

“Wil je liever ergens anders naartoe gaan Emma, als het jou te veel herinnert aan Tom?”

“Nee Dirk, het zal altijd wel een gevoelig iets blijven, maar ik moet het achter me laten, uiteindelijk was ik vertrokken van die plaats om opnieuw te beginnen.”

“Daar heb je ook het recht toe Emma, ik denk dat Tom niet zou willen dat je blijft treuren om hem. Zo was hij niet. Vind je het moeilijk omdat wij vrienden waren?”

“Meer, omdat Tom nooit iets zei over zijn werk en zijn collega's.”

“Dat mocht hij ook niet, ons werk is geheim en daar praten we niet over. Ok, genoeg daarover, we zijn bijna aan het museum, ik ga op de parking parkeren, dan kunnen we na het bezoek aan het museum een stukje wandelen naar het restaurantje daar aan de overkant.”

Dirk betaalde de inkom voor hun beide en samen gingen ze binnen in de ruime zalen met schilderijen, waar ook in het midden zuilen stonden. Het was er vrij rustig, de mensen die erbinnen waren praatten stil met elkaar en stonden een poos stil bij elk schilderij. Emma genoot van de landschapsschilderijen, die hadden voor haar de meeste aantrekkingskracht. Zij hield ook heel veel van de natuur, alles wat groeide en bloeide.

Dirk stond naast haar en keek naar een schilderij met op de achtergrond een oprijlaan die naar een kasteel leidde.

“Kijk eens Emma. Zie jij daar iets bekend in, in dat schilderij?”

Emma keek eens goed: “Dat lijkt wel vanuit het bos geschilderd en daar op de achtergrond staat precies het kasteel.”

“Ja en kijk eens naar die naam.”

“Oh ja, dat is ook de familienaam van Margot, ze hebben een schilder in de familie. Ik zal haar morgen eens vragen of ze dat weet.”

“Het zou heel mooi zijn om daar in de grote hal te hangen, bij het binnenkomen zie je het dan meteen.”

Ze gingen nog wat verder naar de andere schilderijen kijken, daarna gingen ze weer naar buiten en wandelden ze naar het restaurantje aan de andere kant van de parking.

Dirk hield de deur open en liet Emma eerst binnen. Ze gingen aan een tafeltje aan het venster zitten, met zicht op de parkeerplaats die omringd was met platanen.

De ober kwam aan hun tafel en vroeg wat ze wilden bestellen. Ze bestelden elk een glas rode wijn en keken nadien naar de menukaart om iets te bestellen.

Beiden bestelden ze Tournedos, frietjes en salade.

“Vind je zo’n uitstapjes leuk Emma?”

“Ja, ik hou van rustige momenten, daar geniet ik van. Ik probeer de drukte zoveel mogelijk te mijden.”

“Ik ook, een film gaan kijken of een wandeling in de natuur, maar ook gewoon gezellig thuis zijn, muziek luisteren en rustig wat lezen in de zetel, kan mij ook ontspannen.”

“Hetzelfde voor mij, ik geniet ook van thuis te zijn, daar kan je het ook gezellig maken.” Zei Emma dromerig.

De ober bracht de maaltijd en schonk nog wat wijn in.

“Smakelijk,” zeiden ze tegen elkaar.”

Het zag er verrukkelijk uit.

De muziek speelde op de achtergrond, het was klassiek en paste echt wel bij de accommodatie. Ze genoten van de maaltijd en elkaars gezelschap.